

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE

D.D. 24 APRIL 2012

Sociale Leefomgeving (Jeugd)

PRESENTATIE JEUGDZORG

VASTSTELLEN UITGANGSPUNTEN VAN HET STRATEGISCH VISIEDOCUMENT VAN DE G32 OP DE TRANSITIE VAN DE JEUGDZORG (823359)

Voorzitter: de heer P. Verhoeve
Secretaris: de heer S.V. Vooren
Verslag: Erna Verveer, Getikt! af audio

Aanwezig:

De heer J.P. Schuiten, D66
Mevrouw K. Kruger, GroenUnks
Mevrouw M. Nijhof, BETER VOOR DORDT*
Mevrouw G.P. De Klerk, GroenLinks*
Mevrouw T.I.V. Bonnema, D66*
De heer S. Seme, CDA*
De heer I. Eski, PvdA
De heer M.S. Bevers, VVD
De heer C.A. Van Verk, PvdA (tweede deel)*
Mevrouw J.L.M. Van Benthem, VVD*
Mevrouw S.L. Catsburg-Schenkel, CU/SGP*

*woordvoering

Namens het college is aan wethouder H.P.A. Wagemakers
Namens de ambtelijke organisatie is aanwezig mevrouw J.B.N. van der Hoek

De **voorzitter** opent de vergadering.

Mevrouw **Hoek** verzorgt een presentatie en schetst welke opgave er op de gemeente af komt, wat de verantwoordelijkheid wordt en hoe je je daar op voor moet bereiden. Deze presentatie wordt op het RIS gezet. Tijdens de presentatie worden vragen gesteld.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat deze week het kabinet is gevallen; ze vraagt of er nog veranderingen te verwachten zijn en welke consequenties er zullen zijn.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat het wel controversieel zal worden verklaard. Het wetgeverstraject is wel gestart, maar de eerste wetsteksten die circuleren roepen al heel veel op. Bijvoorbeeld het gedwongen deel van de jeugdzorg wordt behoorlijk dichtgeregeld, terwijl het idee was decentralisatie; geef de gemeenten de ruimte en geef ze beleidsvrijheid. Er is ook een behoorlijke lobby gaande vanuit de GGZ om niet mee gedecentraliseerd te worden. De GGZ heeft de filosofie van de levensloopbenadering; de knip met 18 jaar is heel erg ongewenst. De staatssecretaris moet nog wat keuzes maken en de brief daarover is uitgesteld naar eind deze week, maar dat was het bericht van vorige week. De vraag is dus hoe het verder gaat. De verwachting is wel dat de beweging door zal zetten; misschien zullen de accenten anders gelegd worden, maar een bezuiniging van 300 miljoen is zodanig groot dat je kunt verwachten dat er wat zal gebeuren.

Het CJG moet een front office worden; waar bureau Jeugdzorg daar is ingetrokken, zie je een terugloop in het aantal bezoeken. Bureau Jeugdzorg heeft toch een negatieve connotatie. Het moet in ieder geval anders en voor minder geld.

Mevrouw **Bonnema** zou het fijn vinden als er een compleet beeld wordt gegeven van welke zorg door welke dienst wordt geleverd.

Mevrouw **Hoek** merkt op dat het de intentie is om dat in een wat later stadium te presenteren en voor iedereen toegankelijk te maken. Op dit moment is aangegeven welke partijen er bij betrokken zijn.

De heer **Eski** vraagt naar de scholen.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat scholen en ZAT's ook opgenomen zijn; het is in de presentatie alleen niet zo goed leesbaar.

Mevrouw **Nijhof** merkt op dat haar bekend is dat ook bureau Jeugdzorg indiceert; die staat er niet bij.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat dat inderdaad niet klopt. Pleegzorg staat er ook niet bij. Het overzicht is bedoeld om een eerste indruk te geven.

Mevrouw **Bonnema** merkt op dat ze bij zorgconsumptie ook denkt aan jongeren met een AWBZ indicatie voor de begeleiding.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat jeugd LVG en jeugd GGZ ook vooral de begeleiding in zit; dat is ook de AWBZ zorg.

Mevrouw **Bonnema** merkt op dat personen met zo'n indicatie lang niet altijd met MEE of Yulius te maken hebben.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat dat klopt; er wordt nu onderzocht wat de exacte aantallen zijn voor Dordrecht. Deze cijfers heeft ze gekregen van haar collega's van begeleiding.

Wethouder **Wagemakers** vult aan dat hij niet beschikt over exacte cijfers, maar binnen de AWBZ zijn die cijfers er wel. Er zit wel een overlap; sommige jongeren die hier in zitten, vind je ook terug in de tabel voor AWBZ. Het is best lastig om die uit elkaar te trekken. Maar de presentatie over de decentralisatie AWBZ die eerder in de commissie is gegeven, geeft wel de getallen voor jeugdigen op begeleiding.

Mevrouw **De Klerk** vraagt of er een klanttevredenheidsonderzoek wordt gedaan onder mensen die van een bepaalde organisatie hulp krijgen.

Mevrouw **Hoek** merkt op dat in Zuid-Holland Zuid verband nu de eerste stappen worden gezet op weg naar een visie; er lopen gesprekken met cliëntenorganisaties om daar feedback van te krijgen. Ook landelijk is er een klankbordgroep vanuit de cliëntenraden. Die raden zijn ook een manier om in gesprek te raken met ouders en jongeren. Alle jeugdzorginstellingen hebben in principe klanttevredenheidsonderzoeken.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat ze zich kan voorstellen datje dat als gemeente zelf oppakt.

De heer **Seme** merkt op dat opvoeding thuis hoort te gebeuren. Hij vraagt of het onderwijs nu meer taken er bij krijgt, of dat de gezinnen worden opgevoed en dat ouders in spé eerst een cursus moeten volgen.

Mevrouw **Hoek** merkt op dat er wordt uitgegaan van eigen kracht en ook eigen verantwoordelijkheid. Er wordt eerst gekeken naar wat mensen zelf kunnen voor hulp aan wordt geboden. Er wordt gekeken naar informele zorg. Passend onderwijs is een beweging waarbij de staatssecretaris aangaf te verwachten dat ook het onderwijs de pedagogische opdracht oppakt, zonder te verwachten dat alle docenten alle vragen zullen kunnen beantwoorden. Je kunt wel zorgen dat docenten weten waar ze terecht kunnen als ze vragen hebben en dat zij ouders kunnen doorverwijzen. Er ligt dus wel een verantwoordelijkheid voor het onderwijs; dat is een belangrijke omgeving.

De heer **Seme** vraagt of vanaf de basisschool wordt gestart met de opbouw van een dossier in het kader van vroegsignalering.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat heel veel organisaties scherp zijn op vroegsignalering. Er wordt ook wel op gewezen door wetenschappers datje dat niet moet gaan overdrijven. Gebruik je gezond verstand; op het moment dat je voelt dat er iets niet pluis is, zorg dan datje bij de goede professional terecht komt. Met andere woorden, wees voorzichtig met alles maar te protocolleren, wat dan vaak het gevolg is.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat een docent ook in gesprek kan gaan met het schoolmaatschappelijk werk over een problematiek.

Mevrouw **Hoek** beaamt dat een en ander al georganiseerd is. De vraag is hoe je daar slim gebruik van maakt. Er is nog geen leerlingendossier voorzien; de vraag is ook of iedereen dat wil.

Mevrouw **Kruger** merkt op dat scholen het gezin er bij betrekken als er iets is, maar eventueel ook jeugdzorg zodat je met elkaar om de tafel gaat. Dan blijft het klein. Mevrouw **Hoek** antwoordt dat dat in zekere zin nu al gebeurt. Op het moment dat twee instellingen een signaal afgeven over een kind, wordt automatisch zorgcoördinatie toegewezen. Dat is bureau Jeugdzorg en anders de jeugdgezondheidszorg, dus de consultatiebureau arts of de schoolarts. In die zin wordt nu al geprobeerd om dat integraler te doen; zo min mogelijk hulpverleners in een gezin bij een meervoudige problematiek. Daarbij gaat het overigens om 5% van de gevallen.

De heer **Seme** merkt op dat ook jongeren met schulden overbelast zijn in zijn ogen. Als je vroeger als jongere iets fout deed, dan had je je oom of je grote broer of een tante die je het rechte pad wees en door wie je werd gecorrigeerd. Hij vraagt of het meer die kant van de sociale controle op gaat, datje in je omgeving het probleem maar moet zien op te lossen.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat het in eerste instantie inderdaad wel de vraag zal zijn, van: wat kan iemand zelf oplossen? De vraag is of je als gemeente dan die sociale controle in zo'n buurtje gaat versterken, maar de vraag is straks wel als eerste de eigen kracht, via het keukentafelgesprek bijvoorbeeld. Het is echt wel de bedoeling dat eerst wordt gekeken wat iemand zelf kan; daar waar het de vermogens overstijgt, ga je kijken of je professionele zorg moet gaan invliegen.

De heer **Bevers** merkt op dat hij nadrukkelijk de hele landelijke discussie rond frontline sturing meent te herkennen: generalisten die over de grenzen van hun eigen beleid heen op basis van één gezin, één plan, eigen kracht, collectief, individueel interventies kunnen plegen. Wil je dat goed kunnen organiseren, dan is het volgens hem noodzakelijk dat je de samenhang tussen de organisaties goed in de smiezen hebt. De drie decentralisaties zijn al herhaaldelijk besproken en iedere keer is die samenhang nog weinig concreet. Hij vraagt hoe mevrouw Hoek die samenhang ziet.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat daar aan wordt gewerkt. In Drechtstedenverband wordt gekeken hoe de drie decentralisaties bij elkaar kunnen worden gebracht. In dit stadium zal onderzoek worden gedaan door op cliëntniveau te kijken wat de consumptie is van de verschillende voorzieningen, om te zien waar het piekt. De verwachting is dat er verschillende decentralisaties zullen samenlopen en dat er stapelingseffecten zullen zijn bij jongeren. Er zijn gezinnen die vanuit alle drie de decentralisaties gebruik maken van voorzieningen. Onderzoek moet meer inzicht geven om te voorkomen dat er vanuit aannames beleid wordt ontwikkeld. Op het moment dat het onderzoek bekend is, zal er een voorstel worden gedaan voor een programma om daar echt concreet mee aan de slag te gaan. Het komt dus nog terug.

Mevrouw **Nijhof** vraagt of de gemeente in staat is om impopulaire maatregelen te nemen.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat er nog wordt gekeken waar je dingen zou kunnen veranderen, maar het kan zo zijn datje er straks voor kiest om een bepaald zorgaanbod dan maar niet meer ter beschikking te stellen, of om veel strengere eisen te stellen. Een residentiële plaats in de jeugdzorg kost om en nabij 100.000 euro op jaarbasis; hoe makkelijk ga je dat toestaan, of niet? Je zult toch voor moeilijke keuzes komen te staan. Mevrouw **Nijhof** merkt op dat de rechterlijke macht uiteindelijk bepaalt of er gesloten jeugdzorg gaat plaatsvinden.

Mevrouw **Kruger** merkt op dat er één financieringsstroom komt, maar als het door Justitie wordt opgelegd, is dat volgens haar toch de financieringsstroom; die staat los van de zorgfinanciering.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat de verantwoordelijkheid naar de gemeente toe komt en ook de financiering. Op het moment dat een kinderrechter een maatregel oplegt en een jeugdzorgaanbieder aanwijst, dan is de gemeente wel degene die de uitvoering van de jeugdzorgmaatregel moet financieren. Ook het verblijf in een jeugdinstelling is de verantwoordelijkheid van de gemeente, ook financieel.

Mevrouw **Nijhof** merkt op dat Dordrecht geen CJG heeft en vraagt hoe je dat moet zien. Mevrouw **Hoek** antwoordt dat er in Dordrecht vooral met de cirkels werd gewerkt, de netwerkorganisatie, maar er zijn wel degelijk vindplaatsen waar de laagdrempelige en toegankelijke ondersteuning is geregeld, zoals het schoolmaatschappelijk werk, het consultatiebureau en de pedagogisch adviseurs op peuterspeelzalen. Eigenlijk moet je dat als je CJG zien. In het land zie je dat fysieke CJG's worden gesloten omdat er geen ouders naartoe gaan; er blijkt toch een drempel te zijn. De vindplaatsen en het aanbod moeten als Dordts CJG duidelijk worden geprofileerd voor ouders en jongeren.

Wethouder **Wagemakers** merkt op dat er in korte tijd heel veel informatie is gegeven. Hij vraagt hoe de raad betrokken wil worden bij dit traject. Er is een aanbod om in september een conferentie te organiseren en hij vraagt om input met welke partijen uit het veld je dan in gesprek wilt gaan. Op Drechtstedenniveau is er een klankbordgroep aan de slag met dit dossier; hij is blij met dat initiatief, maar vraagt de raad wat er nodig is om het gesprek aan te gaan over de vormgeving van deze majeure opgave. In Den Haag is er nu een andere realiteit dan een week geleden; onder het vorige kabinet is er in de Tweede Kamer een werkgroep aan de gang geweest die de aanzet heeft gegeven aan wat door Rutte 1 in het regeerakkoord is opgenomen. Hij is er zeker van dat de decentralisatie er komt; de accenten zullen verschillend zijn, maar iedereen is er van overtuigd dat het anders moet.

De heer **Schuiten** vraagt of, gezien de toenemende groei van jeugdzorg, onderscheid wordt gemaakt in lichte en zware problemen in de zorg en hoe die verhouding dan ongeveer ligt.

Mevrouw **Hoek** antwoordt dat al jaren 80-15-5 wordt gehanteerd; met 80% van de jongeren gaat het goed en met 15% zijn er wat ingewikkelder vragen die via de reguliere zorg kunnen worden beantwoord. Het topje van 5% betreft multiproblematiek. De integrale zorg is daar met name heel belangrijk.

De **voorzitter** dankt voor de presentatie en de toelichting en nodigt de fracties uit om een visie te geven op het strategisch visiedocument, de bestuursopdracht en de bijlage.

Mevrouw **Bonnema** merkt op dat het gaat om een visie op de transitie van de jeugdzorg en niet om een visie op de jeugdzorg. In Drechtstedenverband heeft haar fractie gevraagd om inbreng en betrokkenheid van de doelgroep en die kun je terugvinden in het stuk. Op blz. 3 staat dat er een oriëntatie is met de 19 gemeenten op het gebied van jeugdzorg zodat ze in staat zijn om zich goed voor te bereiden. Waar het gaat om het transformatieplan, wil haar fractie echt starten bij de Drechtsteden en zo toewerken naar een sturingsmodel op het niveau van de gemeente. Het stuk was daar niet zo duidelijk in; het leek alsof je van alles zou weggeven en dat wil haar fractie beslist niet. Daar is het meer dan eens fout gegaan. De schaalgrootte van de Drechtsteden is voldoende en ook een schaal om zaken meer te normaliseren; terug te brengen naar ouder-, school- en buurniveau. Op die schaal wil haar fractie zich ook verantwoorden voor het totaalresultaat voor de kinderen. Een goede inbedding van het onderwerp jeugdzorg; wat kom je als kind tegen op je pad, wat kun je tegenkomen, van preventie tot gesloten instellingen? Het helpt om het eindplaatje van de samenhang voor ogen te hebben. Dan gaat het om de structuur van de inhoud, los van de organisaties. Noem geen namen van organisaties, maar noem de producten en diensten, de echte inhoud. Er is nu een kans om het anders te organiseren als dat nodig is. Dat neemt niet weg dat alle professionals die het werk doen in de dagelijkse praktijk, zeker weten waar ze het over hebben en op die manier inbreng kunnen geven. Haar fractie herkent zich in veel van de visie op

jeugdzorg in het algemeen, de vraag van degenen om wie het gaat, de kinderen en hun ouders, met als achtergrond: één kind, één gezin, één plan, een minimale overhead en een helder sturingsmodel voor verantwoording op het totaalresultaat, waarin belangen van verschillende actoren niet elkaar tegenwerken. Daarnaast nog de samenhang met decentralisaties.

(de heer Van Verk voegt zich bij de vergadering)

Mevrouw **Van Benthem** merkt op dat haar fractie blij is met de heldere en herkenbare presentatie. Het is een complex werkveld en een enorme uitdaging. Starten vanuit Zuid-Holland Zuid wekte niet meteen vertrouwen, maar ze is gerustgesteld dat expliciet wordt gemeld dat de inhoud leidend is en dat de lokale raden expliciet betrokken worden bij de keuzes watje op welk niveau wilt gaan beleggen. De Drechtsteden lijkt haar het meest effectieve en efficiënte niveau.

De heer **Seme** merkt op dat je moet investeren in de jeugd, want dat is de toekomst. Zorg, opvoeden en onderwijs zijn grote woorden die veel betekenissen hebben en heel breed ingevuld kunnen worden. Voor sommigen is opvoeden heel gemakkelijk, maar voor anderen is het heel lastig en moeilijk. Dan raak je de greep op je kind kwijt. Opvoeden moet aangeleerd worden wat hem betreft. Er is een uitdrukking "zeg mij wie je vriend is en ik zeg je wie je bent". De omgeving is bepalend voor de vorming van een kind. De gemeente heeft de taak gekregen van de overheid omdat die de problemen en de buurt beter zou kennen en beter zou kunnen inschatten. Het is een grote uitdaging om te kijken naar wat voor soort problemen er leven; hij is blij dat het op deze manier opgepakt wordt. Er zijn jongeren met schulden, kinderen van gescheiden ouders; dat zijn vaak overbelaste kinderen. Als je de problemen vroeg signaleert en op de juiste manier aanpakt, in de driehoek kind - gezin - school kun je tot oplossingen komen. De gemeente kan hier een regierol in spelen.

Mevrouw **De Klerk** vraagt bij interruptie hoe de heer Seme de rol van jeugdzorg in dit verhaal ziet.

De heer **Seme** antwoordt dat jeugdzorg de professionele aanpak is, op het moment dat het gezin en de omgeving het probleem niet kunnen oppakken.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat zij de expertise van essentieel belang vindt bij de probleem waar scholen mee te maken hebben en haar fractie zou het een gemiste kans vinden als daar geen gebruik van werd gemaakt.

De heer **Van Verk** merkt op dat de heer Seme heel veel woorden en voorbeelden gebruikt om gewoon te zeggen dat hij het eens is met de uitgangspunten zoals ze in het stuk staan; hij neemt daar kennis van. Het proces wordt opgestart door 19 wethouders; in de presentatie hoort hij dat het niet om de regio Zuid-Holland Zuid gaat, maar in het stuk mist hij die informatie en hij wil expliciet benoemd zien dat in de bestuursopdracht wordt meegenomen op welke wijze de raden van de verschillende gemeenten c.q. de Drechttraad waar wat over te vertellen hebben. Hij weigert in te stemmen met een plan waarbij de raad niet meer mag doen dan een begroting goedkeuren met een jaarplan en een afrekening met een jaarverslag, en vervolgens de portemonnee mag trekken als er weer met miljoenen wordt overschreden. De GGD is wat dat betreft een dure, maar goede les geweest. De raad moet aan de voorkant nadrukkelijk mee kunnen sturen in de ontwikkeling van beleid op jeugdzorg. Inhoudelijk staat nadrukkelijk dat de gemeenten beter in staat zijn jeugdigen in hun leefomgeving te ondersteunen in een lokaal samenhangende zorg. Het uitgangspunt van het rijk is zeer decentraal. Dat verhoudt zich niet met de enorme moloch die nu dreigt te worden opgetuigd voor de jeugdzorg op regionaal niveau Zuid-Holland Zuid

Er kan een enorme spanning zitten tussen de beleving van jeugdproblematiek in de stad en de jeugdproblematiek op het platteland, om nog maar te zwijgen over autochtoon, allochtoon en meer van dat soort verschillen. Hij verzoekt de wethouder duidelijk te maken in het voorstel hoe de verschillende raden worden betrokken bij de ontwikkeling van het jeugdzorgbeleid.

Hij mist een belangrijk basispunt bij de uitgangspunten. Volgens hem is jeugdzorg ooit begonnen als kindbescherming: bedoeld om jongeren en jeugdigen te beschermen en te verzorgen, daar waar de ouders dat niet meer kunnen. Dat moet de basis zijn en dat kan in deze vormen, met dit als basisgedachte er achter. Daarbij komt dat er sterk wordt geleund op de ondersteuning van professionals, waar niet wordt gedoeld op jeugdzorgprofessionals. Er wordt gedoeld op professionals die te maken hebben met jongeren in het dagelijks leven: de onderwijzer, de trainer enzovoort. De vraag is of die mensen in staat moeten worden geacht om de juiste zorg en bescherming te bieden. In een aantal gevallen zal dat best mogelijk zijn, maar in veel gevallen zal dat spanning opleveren. Een onderwijzer heeft naast een zorgrelatie ook een vertrouwensband met kinderen en met ouders en daar kan een enorme spanning kin optreden. Je moet dus niet zo lichtvaardig met die uitgangspunten omgaan en zeggen: ik vind het top, want daar is hij het niet mee eens. Er moet meer aandacht worden besteed aan de excessen; daar is de jeugdzorg voor bedoeld.

Mevrouw **Van Benthem** merkt op bij interruptie dat het jammer is dat de heer Van Verk wat later is binnengekomen; dan had hij zich kunnen laten geruststellen door de eerste helft van de presentatie. Ze vraagt hoe de heer Van Verk denkt over de overkoepelende visie van uitgaan van eigen kracht en eigen verantwoordelijkheid en netwerken inzetten in relatie tot het beschermen en verzorgen van de jeugd.

De heer **Van Verk** antwoordt dat dat een visie is die vooral de laatste jaren opgeld doet, maar één die hij niet direct zou willen aanhangen. Eigen kracht en eigen verantwoordelijkheid is een adagium geweest van het kabinet dat er nu niet meer is; helaas ontbreekt het mensen in deze samenleving aan eigen kracht en die kunnen die eigen verantwoordelijkheid niet nemen. Daar is de verzorgingsstaat ooit voor gemaakt. Mevrouw **Van Benthem** onderschrijft dat er mensen zijn die minder beschikken over kracht en eigen verantwoordelijkheid dan goed zou zijn als het gaat om de zorg en de verantwoordelijkheid voor hun kinderen; dat wil nog niet zeggen datje de eigen kracht en de eigen verantwoordelijkheid maar gewoon onder het vloerkleed moet vegen, zoals decennia lang gebeurd is, hoofdzakelijk onder het bewind van de PvdA, wat overigens uiteindelijk heeft geleid tot een enorme overconsumptie van zorg.

De heer **Van Verk** antwoordt dat de wereld er de afgelopen jaren er niet beter op is geworden dankzij de VVD. De bezuinigingen hebben enorm toegeslagen; ook in de presentatie staat dat een van de belangrijke dingen is om een bezuiniging van 10% te realiseren. Hij stelt vast dat veel van die eigen kracht en verantwoordelijkheid wordt ingegeven door de motivatie om vooral te bezuinigen. Als één ding in de afgelopen tien jaren geslaagd is, is het het afbreken van de volksgezondheid, de volkshuisvesting en de volksverzekeringen; alles wat met sociale zaken te maken heeft. Dat is een verlies en hij denkt dat de zorg uit het oog verloren wordt. Daar gaan ongelukken mee ontstaan in de samenleving, die in de komende tien jaar zichtbaar zullen worden.

Mevrouw **Van Benthem** merkt op dat ze steeds hoort van diverse partijen dat de bezuinigingen het primaire doel zijn en dat de hervorming daar op volgt, maar volgens haar is er toch ook een andere beweging gaande. Lokaal en Drechtstedelijk is er nu eenmaal minder geld beschikbaar en daar heb je mee om te gaan. Dat betekent dat ieder vanuit zijn politieke gedachtengoed kan nadenken over hervormingen en daar de kansen in kan zien, zonder daar alsmaar niet aan te willen en je blijven af te zetten tegen het feit dat er bezuinigd moet worden, want dat vindt niemand fijn. Maar geld over de balk smijten vindt ook niemand fijn.

De heer **Van Verk** is het met haar eens; ook zijn fractie wil geen geld over de balk smijten. Ten aanzien van de hervormingen worden die volgens hem ingegeven door bezuinigingsdrift; de politici hebben de taak om een afweging te maken. Je kunt 10 miljoen stoppen in veiligheid of in jeugdzorg of wat dan ook; dat is een keuze en tot nu toe is er tien miljoen naar veiligheid gegaan.

De heer **Seme** vraagt om verheldering van de uitspraak van de heer Van Verk over verschillen tussen dorpskinderen en stadskinderen en allochtone en autochtone jeugd, die op een andere manier aangepakt zouden moeten worden.

De heer **Van Verk** geeft het voorbeeld dat je op het platteland zuipketen vindt; daar is het alcoholprobleem navenant groter, terwijl de verleidingen van de stad zich in andere vormen van genotsmiddelen kunnen bevinden. Dat neemt niet weg dat er in de stad ook "gezopen" wordt.

Mevrouw **Nijhof** merkt op verbaasd te zijn over het betoog van de heer Van Verk. Vanavond gaat het over de transitie. Zelf zit ze hier wat anders in; in het dagelijks leven is zij jeugdbeschermer en kent dus de schema's. Ze herkent ook veel dingen die ontbreken in de schema's. Ze heeft inmiddels plaatsgenomen in de klankbordgroep in de Drechtsteden. Wat haar opvalt is ten eerste het ontbreken van de vermelding dat het goede behouden moet blijven. In de afgelopen jaren zijn er best hele goede dingen ontwikkeld en er wordt net gedaan alsof het allemaal anders en beter moet. Er is minder geld beschikbaar en dan moet het dus ook nog anders en beter; dat gaat volgens haar echt niet lukken. Ze roept op om goed te kijken naar wat wel goed gaat.

Mevrouw **De Klerk** merkt op bij interruptie het daar mee eens te zijn. Om die reden heeft ze aangegeven dat het belangrijk is om de mensen eens te vragen hoe ze de zorg ervaren, dus een klanttevredenheidsonderzoek. Ze vraagt of dat bij kan dragen aan het inzichtelijk maken van wat goed is volgens mevrouw Nijhof.

Mevrouw **Nijhof** antwoordt dat er in principe al allerlei klanttevredenheidsonderzoeken gehouden worden; ook bij bureau Jeugdzorg, maar ze zou veel meer kijken naar de mensen die breed in de jeugdzorg werken en die veel beter weten dan de mensen die de stukken moeten schrijven, hoe de lijnen lopen op dit moment. Er wordt bijvoorbeeld door mevrouw Hoek gezegd: we willen niet eerst de structuur, maar eerst de inhoud. Dat impliceert dat je eerst informatie verzamelt met welke problemen je te maken hebt en dan pas gaat kijken aan wie je het geld weggeeft om het uit te voeren. Wat haar dan opvalt in het stuk is dat er staat: wat betekent dit ontwerp voor Bureau Jeugdzorg? Dat bureau is dus een deel van de structuur op dit moment. Als je gaat voor de inhoud, dan zorg je er ook voor dat Bureau Jeugdzorg net zo beoordeeld wordt als alle andere instellingen die hier op dit moment uitvoerend zijn. Je geeft dus niet Bureau Jeugdzorg nu al een leidende rol in het geheel.

Daarnaast heeft ze een aantal vragen over het CJG: waar moet het aan voldoen? Het CJG is in Dordrecht te vinden op diverse laagdrempelige plekken; als je samenhang wilt, zul je toch veel meer toe moeten naar één soort loket. Ze vraagt de wethouder om een reactie. Ze vraagt wat kennisateliers zijn. Ze maakt zich zorgen over de indicatieorganen: het CIZ en Bureau Jeugdzorg die zichzelf zo ongeveer indiceert. Ze beveelt aan om naar neutralere oplossingen te kijken, zodat de zaken eerlijker verdeeld worden. Het is een mega operatie en haar fractie is heel benieuwd wat er gaat gebeuren.

De heer **Van Verk** vraagt of hij goed begrijpt dat BETER VOOR DORDT eigenlijk naar één loket wil in plaats van de verschillende vindplaatsen waar bewust voor gekozen is in Dordrecht, omdat die beter toegankelijk zouden zijn voor de ouders. Hij vraagt of één loket niet het gevaar met zich meebrengt dat het één structuur krijgt waar de echte problemen niet aankomen.

Mevrouw **Nijhof** begrijpt die opmerking; mensen hebben moeite om om hulp te vragen en dus is laagdrempeligheid belangrijk. Ze vraagt zich af hoe het CJG en die vindplaatsen zich verhouden tot de gedwongen jeugdzorg die je straks ook moet gaan financieren. Komt die problematiek ook bij het CJG terecht en hoe zou dat er dan uit moeten gaan zien? Ze neemt aan dat het CJG het frontoffice is van waaruit de problematiek verdeeld wordt naar de instanties toe.

Mevrouw **Catsburg** merkt op dat een samenhangend beleid van belang is; het rijk ziet decentralisatie van de jeugdzorg als middel om deze jeugdzorg beter te organiseren. Haar fractie ziet wel voordelen, maar heeft ook vraagtekens. Deze betreffen met name de transitie van de GGZ, de geïndiceerde zorg. Haar fractie sluit zich aan bij de kritische opstelling van Yulius, die ook genoemd wordt in het stuk. Dat heeft er mee te maken dat in het huidige stelsel de huisarts of Bureau Jeugdzorg de tweedelijns GGZ indiceert. Een indicatie heeft altijd recht gegeven op zorg. Dat principe vervalt; de jongeren moeten het

nu doen met het recht op een goede opvoeding. Uiteraard bestaat dat recht en zal het ongetwijfeld ook opgenomen zijn in de rechten van het kind. De opvoedingsverantwoordelijkheid ligt ook primair bij het gezin; dat zal niemand ontkennen, en de verantwoordelijkheid om daar ondersteuning bij te bieden volgens het principe eigen kracht komt dus bij de gemeente te liggen. Waar echter sprake is van psychiatrische problematiek is toch een behoorlijke deskundigheid vereist. BJZ verliest de indicatiefunctie, zo heeft ze gelezen, en ze vraagt de wethouder om zorgvuldigheid in te brengen met betrekking tot de keuzes die gemaakt worden over het al dan niet indiceren van jeugdhulpverlening. Tachtig procent wordt nu geïndiceerd door de huisarts en daar heeft de gemeente geen controle op; ze vertrouwt er wel op dat de huisarts kan zien wanneer iemand zorg nodig heeft en dat hij die drempelfunctie naar de tweedelijns GGZ vertegenwoordigt. In die zin sluit ze zich aan bij de heer Van Verk met betrekking tot de GGZ voor de 5% zwaardere gevallen. Ze sluit zich aan bij mevrouw Van Benthem dat daar waar het mogelijk is, uitgegaan wordt van eigen kracht. De frontoffice rol die het CJG wordt toebedeeld is ook haar fractie opgevallen. Hoe verhoudt zich dat tot de cirkels en moet er toch niet meer worden overgestapt op fysieke centra? Ze denkt aan een fusie van de consultatiebureaus om dat toch meer zichtbaar te maken en ook meer logisch. De vraag is of de fracties instemmen met de uitgangspunten van de strategische visie van de G32; daar is haar fractie het mee eens.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat het Drechtstedenniveau een goed uitgangspunt is. Ze vraagt over welke organisaties het gaat die op Zuid-Holland Zuid niveau geregeld moeten worden, welke op Drechtstedenniveau en op lokaal niveau; je moet elkaar niet tegenwerken. Haar fractie wil graag invloed uit kunnen oefenen op wat er gebeurt, in die mate dat de verschillende partijen hun werk op een verantwoorde manier kunnen doen. In Dordrecht zijn sociaal maatschappelijke teams; ze vraagt of de wethouder die om wil vormen naar een CJG. In Zwijndrecht schijnt een dergelijke voorziening als zeer positief te worden ervaren. Ze merkt op richting mevrouw Van Benthem dat het inderdaad ook een bezuinigingskwestie is en dat mag ook benoemd worden, maar er liggen ook wel kansen. Ze pleit voor een casemanager per gezin; daar valt wel een inhaalslag te maken. Haar fractie zou het prettig vinden als de risico's van de verschillende doelgroepen in kaart worden gebracht en wat dat concreet betekent. Dat zou je parallel moeten laten lopen met de opdracht zoals die geschetst wordt. Haar fractie kan zich in principe wel vinden in de geschetste uitgangspunten.

Wethouder **Wagemakers** merkt op dat vorig jaar door 19 wethouders Jeugd is gestart met het idee om eerst gezamenlijk in kaart te brengen hoe het veld er uit zag en met welke partijen en problematieken je te maken hebt. Vervolgens is gekeken of er kon worden gekomen tot een gemeenschappelijke visie op de jeugdzorg, waarbij de visie vanuit de G32 wel leidend is. Hij sluit niet uit dat er op enig moment gemeenten zijn die wel de visie onderschrijven, maar de implementatie van jeugdzorg lokaal willen uitvoeren. Dat betekent ook verantwoordelijkheid voor de lokale wethouder en voor de lokale raden. Het is niet zo dat er een moloch Zuid-Holland Zuid straks over de jeugdzorg gaat. De gemeenteraad gaat daar over en hijzelf als portefeuillehouder. Dat geldt voor het totaal van de jeugdzorg. Het is wel zo dat het rijk een minimale schaal van 300.000-400.000 inwoners voor bepaalde functies binnen de jeugdzorg hanteert, te weten jeugdbescherming en jeugdreclassering, maar daar komen wellicht nog specialistische onderdelen van de zorg bij. Dat betekent dat het Drechtstedenniveau al te klein zou zijn geweest. Het rijk geeft een jaar de gelegenheid om het te organiseren en als de schaalgrootte niet voldoende is, zal het rijk dit zelf gaan regelen.

Mevrouw **De Klerk** merkt op bij interruptie dat dat dus betekent dat als elke lokale raad invloed heeft, bijvoorbeeld bureau Jeugdzorg met 19 gemeenteraden rekening zou moeten houden in de uitvoering.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt bevestigend; voor een aantal van de taken binnen de jeugdzorg. Dat is nu eigenlijk ook zo, daar verandert weinig in. Hij realiseert zich ook dat er sprake is van een bezuinigingsopgave, maar roept op om vooral vanuit de lijn van de inhoud naar dit dossier te kijken, rekening houdend met de bezuiniging van 10%.

Zoals mevrouw Nijhof zei: met behoud van het goede vooral kijken naar waar het niet goed gaat. Er zijn binnen de totale jeugdzorg velden te benoemen waar het beter moet. Als je vanuit die lijn inzet, ook kijkend naar de groei binnen de jeugdzorg en dan ook het financiële kader, dan zul je het toch op een andere manier moeten gaan inrichten. Daar ligt een uitdaging. Er is het nodige gezegd over CJG's. Hij zou echt willen afstappen van de term cirkels voor jeugd en gezin; ook in Dordrecht zijn er Centra voor jeugd en gezin. Niet één of enkele fysieke loketten, maar ruim 150 vindplaatsen en dat zijn alle plaatsen waar kinderen zich begeven. Er zijn inderdaad gemeenten die hun fysieke CJG gaan sluiten omdat men er niet komt en hij zou er voor willen pleiten om de lijn die hier is ingezet om zoveel mogelijk vindplaatsen te organiseren, voort te zetten.

De heer **Seme** merkt op bij interruptie dat de naam misschien onduidelijk is; sommige ouders weten misschien niet waar bijvoorbeeld Yulius voor staat.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat hij niet weet of je het in de naamgeving moet zoeken. Hij zou liever de deskundigheid van de mensen bevorderen die werken achter de voordeuren van de vindplaatsen die CJG worden genoemd, in het vroegtijdig signaleren en in het weten hoe je zaken bespreekbaar maakt met ouders. Dat lijkt hem zinvoller. Het is de bedoeling om de jeugdzorg community based te maken en dat bereik je volgens hem niet door een bordje aan de gevel te spijkeren met een naam. Zoek het in de deskundigheid van mensen en benoem dat opvoeden in het gezin behoort te gebeuren en de verantwoordelijkheid van de ouders is. Probeer het op die manier wat te ontzorgen en te de-medicaliseren. Hij is blij met de opmerking van mevrouw Bonnema om vooral vanuit de inhoud en de functies te gaan kijken, in plaats van te gaan sturen vanuit de organisaties die in kaart zijn gebracht. De eerste lijn wil je nadrukkelijk versterken: de huisarts. Niet alleen op dit veld, maar gezondheidszorg-breed. Er is overleg met de zorgverzekeraar om te kijken of er een praktijkondersteuner GGZ kan worden geïntroduceerd, zodat binnen de huisartsenpraktijk al een deel van de problematiek uit de spreekkamer van de huisarts kan worden afgevangen om te kijken of je daarmee de instroom naar de tweede lijn kunt beperken. Hij zet daar gezondheidszorg-breed op in.

Mevrouw **Nijhof** vraagt wat de functie is van het frontoffice in het geheel van de jeugdzorg; een vindplaats is geen frontoffice.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat het begint bij de vindplaats; bij het frontoffice wordt de vraag helder gemaakt en wordt bekeken of de generalist het zelf kan afvangen of dat er moet worden doorverwezen naar specialistische zorg. Voorkomen moet worden dat het kind langs allerlei instellingen moet, met wachttijden enzovoort.

Mevrouw **Van Benthem** merkt op dat er dan nog een meldpunt ontbreekt waar mensen, ouders en misschien ook kinderen, actief aan kunnen kloppen.

De heer **Van Verk** vraagt waar de persoon die indiceert, zich bevindt.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat het loket wat hem betreft de plek is waar het vraagstuk het eerst wordt neergelegd. De indicatiestelling is een vraagstuk wat in het transformatieplan uitgewerkt moet worden, en daar worden de keuzes door de raad gemaakt; in de visie kun je daar nog geen uitspraak over doen. Het zal anders moeten gaan dan hoe het nu is, maar hoe zal in de komende tijd aan de raad voorgelegd moeten worden, want de vragen die er liggen zijn nog niet allemaal beantwoord.

Mevrouw **De Klerk** merkt op dat voor haar gevoel een CJG een soort multidisciplinair team is waar alle deskundigheid bij elkaar komt. Als er een probleem wordt gesignaleerd komt het daar op tafel en dan wordt ter plaatste gekeken wie het beste met de casus aan de slag kan. Ze hoort dat wordt overwogen om iemand in dienst te nemen die dan een indicatie gaat ondersteunen die momenteel wordt gedaan door de huisarts; op die manier wordt geprobeerd de instroom te beperken. Ze vindt dat wel verontrustend. Indirect vind je dan dat de huisarts veel te veel mensen doorverwijst.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat je ziet dat de doorverwijzing naar de tweede lijn substantieel is. Als je in de eerste lijn in staat bent om een deel af te vangen door zo'n praktijkondersteuner, speciaal opgeleid voor die problematiek, ben je kosteneffectief. Maar nog belangrijker, je bent veel effectiever op de inhoud. Als hij mensen spreekt uit

de tweede lijn hoort hij vaak dat daar mensen rondlopen die er eigenlijk niet horen, maar ze worden doorgestuurd omdat de huisarts er niet mee verder kan.

Mevrouw **Nijhof** sluit zich aan bij mevrouw De Klerk dat het er zo uit zou moeten zien dat bij de vindplaatsen iets gesignaleerd wordt; daar moeten de mensen weten waar ze naartoe moeten. Volgens haar is dat het front office en dat moet dan een multidisciplinair team zijn dat gaat bekijken of er een probleem is.

Wethouder **Wagemakers** merkt op dat hij een multidisciplinair team in eerste instantie vooral in de backoffice zou willen zetten. Eerst wordt de generalist ingezet. Deze discussie is interessant, maar kan ook later gevoerd worden op het moment dat er keuzes gemaakt moeten worden. Vanavond gaat het over de transitie, schaalgrootte, Zuid-Holland Zuid en een visie en de uitwerking komt later in het proces aan bod. Hij heeft daar wel ideeën over en de raad wellicht ook.

De heer **Van Verk** merkt op bij interruptie dat hij die discussie dan wel graag kaderstellend aan de voorkant zou willen voeren en niet later.

Wethouder **Wagemakers** is het daar geheel mee eens.

De **voorzitter** constateert dat het stuk als zodanig als hamerstuk naar de raad kan.

Mevrouw **Bonnema** maakt een voorbehoud vanwege de toelichting op de schaalgrootte.

De heer **Van Verk** merkt op dat ook zijn fractie mogelijk een stemverklaring zal afgeven op dit punt.

De vergadering wordt gesloten.

Hamerstuk voor de raad.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE D.D. 24 APRIL 2012

Fysieke leefomgeving (Ruimtelijke ordening)

Kennisnemen van het Jaarprogramma 2012 vergunningverlening en handhaving bebouwde omgeving en advisering milieuruimte gemeente Dordrecht van de OmgevingsdienstZuid-HollandZuid(819477)

Voorzitter: de heer M.P.P.N. Merx
Secretaris: mevrouw J.H. de Roo-Veulings
Verslag: Erna Verveer, Getikt!

Mevrouw Heijmans, PvdA
Mevrouw Edenburg, GroenLinks*
De heer Goos, BVD
De heer Schalken, BVD*
De heer Nederhof, BVD
De heer van Beusekom, VVD
Mevrouw Schellekens, GroenLinks
Mevrouw De Smoker, D66*
De heer Van der Net, VVD*
(* woordvoerders)

Namens het college is aanwezig wethouder P.H. Sleeking
Namens de ambtelijke organisatie is aanwezig de heer E. Hoff
Verder is aanwezig de heer Visser, adjunct-directeur Omgevingsdienst

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom.

Mevrouw **De Smoker** merkt op dat D66 heeft gevraagd om agendering. Opmerkelijk is dat de definitieve versie van het jaarprogramma 2012 pas gedrukt is op 8 maart 2012 en ze vraagt naar de reden van de vertraging. Ze vraagt hoe wordt ingezet op klantvriendelijkheid; daarmee doelt ze met name op wat er gebeurt als je als burger de Omgevingsdienst belt. Ze heeft dat enkele malen gedaan en heeft dat helaas niet als erg klantvriendelijk ervaren.

98% van de stukken Raad van State-proof maken is als uitgangspunt prima; ze vraagt welk percentage er nu wordt gehaald en welke inspanningen het zal vergen om die 98% te halen over een jaar. Er wordt een nieuw beleidskader voor toetsing van bouwen opgesteld; ze vraagt of de raad daarvan een startnotitie tegemoet kan zien. De Omgevingsdienst gaat voor Dordrecht inzetten op vernieuwend toezicht; daarvoor is meer capaciteit gereserveerd en ze vraagt of dat haalbaar is binnen het beschikbare budget.

Ze vraagt of de Omgevingsdienst de laatste tijd een besef van de urgentie heeft, een sense of urgency. Ze noemt als voorbeeld de discussie in Sliedrecht en Dordrecht rondom Du Pont; het is dat de raad er op wordt geattendeerd, anders zou het aan de waarneming van de raad zijn ontsnapt terwijl het toch een heel belangrijke zaak is. In Breda zijn ze bezig om de termijn van de procedures te verkorten; dat is best klantvriendelijk richting de burger en een goede service van de gemeente. Ze vraagt of dat bekend is en of het haalbaar is om dat in Dordrecht eens kritisch te beschouwen.

De heer **Schalken** vraagt of er nu echte knelpunten worden voorzien met wat er nu ligt.

Mevrouw **Heijmans** merkt op dat de PvdA graag de resultaten ziet van de handhaving en vergunningverlening over het hele jaar en niet zozeer is geïnteresseerd in de wijze van uitvoering.

Zoals opgemerkt door mevrouw De Smoker ten aanzien van de datum van het stuk: een jaarplan verwacht je niet pas in april te kunnen bespreken, maar uiterlijk december. Haar fractie is wel blij met het geïntegreerde toezicht zoals genoemd in het jaarprogramma. Dat zal zeker efficiencywinst opleveren en ook vernieuwde inzichten, is haar overtuiging. De PvdA vindt dat richting de risicovolle bedrijven de prioriteitstelling aangescherpt zou moeten worden, getuige diverse vervelende incidenten in het land. Als je de gezondheid van de burgers serieus neemt, dan is dat het belangrijkste. De risicovolle bedrijven zouden met stip bovenaan moeten staan. Ze mist in het jaarprogramma de RUD's, de regionale uitvoeringsdiensten die aan milieu gekoppeld worden. Ze mist ook een opmerking over de wijziging met betrekking tot de griffierechten: in de wijzigingswet zit ook meteen de boeteclausule voor elk gegrond beroep waar elk bestuursorgaan mee geconfronteerd gaat worden en dat kan een behoorlijk financieel beslag hebben als dat werkelijk dit jaar al ingaat. Ze vraagt de wethouder hier een reactie op te geven.

De heer **Van der Net** merkt op dat bij moderne handhaving vertrouwen en verantwoordelijkheid worden neergelegd bij de burger en het bedrijfsleven; zo hoort het. Met betrekking tot de post Advies vraagt hij waar dat geld aan op gaat. Hij is van mening dat je met moderne communicatiemiddelen veel meer kan doen; hij vraagt of daar ook over nagedacht is.

Mevrouw **Edenburg** merkt op dat GroenLinks graag een uitleg hoort over blz. 23 van het jaarprogramma waar gesproken wordt over een risico van een budgetoverschrijding van de 75.000 euro frictiekosten. Ze vraagt hoe hoog de inschatting is en of er een voorziening voor is opgenomen. GroenLinks vindt het verstandig om de evaluatie van 2013 naar voren halen en ziet graag de uitkomst tegemoet. Voor front office en back office moesten rolinvulling en taakverdeling in 2011 verbeteren; in 2012 werd hier tijd voor gereserveerd. Haar fractie ziet graag meer specificatie.

Bij 1.11, ontwikkeling kwaliteit en professionaliteit vraagt ze of die kwaliteitseisen ook ISO genormeerd zijn. Binnen het programma Toezicht is prioriteit gegeven aan onder andere kamerverhuur en de aanpak van belwinkels, internetcafés en de bestuurlijke aanpak criminaliteit. Ze vraagt hoe de genoemde prioriteiten zich qua inzet gaan verhouden ten opzichte van de aanvullende sectorale controles milieu en brandveiligheid.

Wethouder **Sleeking** merkt op dat er sinds de afgelopen twee jaar forse verbeterlagen zijn gemaakt ten aanzien van de bedrijfsvoering en het evenwicht in de taken in relatie tot het beschikbare budget. Daar was in de jaren 2008, 2009 en 2010 zorg over overschrijding van de budgetten. Dat heeft geleid tot scherpere afspraken en een veel betere monitoring van de activiteiten, van maand tot maand, en het beschikbare budget. Dat geeft meer rust. Watje wel constateert is dat bij de afweging tussen inspectie op projecten of beleidsonderdelen dit voortdurend een risicoafweging is. De risicovolle bedrijven staan hoog op de lijst. Naar aanleiding van de gebeurtenissen in Moerdijk is een nieuwe inventarisatie gemaakt van bedrijven en er is gekeken of ze aan alle voorwaarden en eisen voldoen. Zo niet, dan is daar extra actie op gezet. Ook dat geeft weer rust, want daar wordt bovenop gezeten, maar er doen zich wel knelpunten voor, met name bij de bouwplannen zonder bouwtoezicht. Er vindt tijdens de bouw van grondgebonden woningen geen toezicht plaats. Bij de Kadernota wordt gekeken of dit tot een claim voor een aanvullend budget zal moeten leiden ter voorkoming van onaanvaardbare risico's in dit segment.

Mevrouw **De Smoker** vraagt aan welk bedrag ze dan moet denken. Ze moet niet denken aan een herhaling van de Biezenlanden.

Wethouder **Sleeking** antwoordt dat er drie ton nodig is voor bouwplantoetsing; dan is er nog geen toezicht. De signalen zijn soms tegengesteld waar het gaat om klantvriendelijkheid. Er is actie gezet op het tijdig afwikkelen van brieven en vergunningaanvragen; hier en daar zit daar onnodig vertraging op omdat ze op

verrassende plekken worden ingediend en dat kost kostbare tijd. Dat traject wordt opnieuw herijkt om te zien waar nog winst kan worden geboekt. De Omgevingsdienst zelf is ISO genormeerd. Het afgelopen jaar zijn mediators opgeleid om te proberen allerlei bezwaarprocedures te voorkomen naar aanleiding van conflicten.

De heer **Visser** merkt op dat het hem zeer tevreden stelt dat de plannen goed zijn gelezen. Het definitieve plan lag er 8 maart; er is ruimschoots op tijd begonnen aan het opstellen van het programma. Het programma wordt steeds verder geprofessionaliseerd, maar dan loop je tegen wat knelpunten aan en dan moeten er prioriteiten gesteld worden. Daar gaat wel enige discussietijd overheen om gezamenlijk die prioriteiten te stellen. Het is zeker de bedoeling om het programma aan het eind van het jaar in ieder geval al in concept klaar te hebben. Hij meent dat het over het algemeen goed gaat, maar zal het exacte getal navragen wat tot nu toe werd gescoord ten aanzien van de 98% Raad van State proof vraag. Hij zal tevens kijken naar de cijfers met betrekking tot de bezwarencommissie.

Beleidskader: er komen enkele notities om te kijken hoe je om moet gaan met vergunningverlening bouw en toetsing in de bouw; dat is een van de knelpunten. Er zijn landelijk kaders gesteld, maar die bieden wel de mogelijkheid om individueel nadere keuzes te laten maken en die worden nu gezamenlijk opgesteld.

De **voorzitter** merkt op dat er is gevraagd of er een startnotitie komt.

De heer **Hoff** merkt op dat er geen startnotitie komt; het stuk is bijna klaar. Hij heeft nog niet over besluitvorming nagedacht, maar hij kan zich goed voorstellen dat dit wordt afgestemd met de gemeenteraad.

Mevrouw **De Smoker** komt hier op terug in de tweede termijn.

De heer **Visser** merkt op dat vernieuwend toezicht zeker haalbaar is; de eerste resultaten zijn zichtbaar. Het is een driejarig traject om het volledig in te voeren. Het geeft aan dat nu de juiste prioriteiten gesteld worden en er zit ook een stuk efficiencywinst in. Met behulp van het vernieuwend toezicht kun je betere prioriteiten stellen om met name die bedrijven en activiteiten te controleren die er daadwerkelijk toe doen. De Omgevingsdienst heeft zeker een sense of urgency, al zijn er zeker verbeteringen mogelijk. Hij zit daar bovenop. Du Pont en Derde Merwedehaven zijn beiden bedrijven die vallen onder bevoegd gezag van de provincie; de Omgevingsdienst heeft daar een directe lijn mee. Natuurlijk gaat er af en toe wat fout, maar er wordt altijd geprobeerd om het zo goed mogelijk te herstellen. De uitnodiging voor de openbare gedachtewisseling over Du Pont bijvoorbeeld is niet gepubliceerd in de krant van Sliedrecht; die beslissing had niet genomen mogen worden. Twee dagen later zijn huis aan huis brieven bezorgd in heel Sliedrecht met alsnog de uitnodiging om deel te nemen aan de openbare gedachtewisseling. Het was niet goed, maar het is volgens hem in voldoende mate hersteld.

Er zijn veel initiatieven in den lande waar het gaat om het verkorten van de procedure termijnen; die worden zo goed mogelijk gevolgd en als het mogelijk is zullen ze zeker ook hier toegepast gaan worden. De resultaten over 2011 liggen in concept bij de ambtelijke organisatie; daarin wordt teruggeblikt op het werkprogramma en wat daarvan daadwerkelijk is gerealiseerd.

Over een scherpe prioriteitstelling ten aanzien van risicovolle bedrijven heeft wethouder Sleeking al het een en ander gezegd. De RUD is gelijk aan de Omgevingsdienst; de Omgevingsdienst is zelfs iets meer dan een RUD. Dat fenomeen is ontstaan naar aanleiding van de gebeurtenissen in onder andere Enschede. In de onderhandelingen is er voor gekozen om de RUD's met name te beperken tot de zogenaamde package deal bedrijven, maar daar bijvoorbeeld niet de brede WABO taken in onder te brengen. Andere gemeenten zijn ook bezig om dat uit te breiden naar alle WABO taken en daarmee krijg je een uitvoeringsdienst die alle uitvoeringstaken oppakt en niet alleen milieu.

Hij is benieuwd hoe het in Den Haag gaat lopen met betrekking tot de griffierechten; het kan consequenties hebben als je dat niet goed oppakt. Er wordt samen met JKC gekeken hoe daar het best invulling aan gegeven kan worden.

Mevrouw **Heijmans** merkt op bij interruptie dat ze daar in de jaarplanning wel iets over had verwacht. De wetswijziging zou op 1 juli ingaan en heeft nogal wat financiële consequenties voor bestuursorganen.

De heer **Visser** beaamt dat er risico's aan vast zitten. Door het aan de voorkant op te pakken, hoop je dat je erger kunt voorkomen als het ergens niet goed is gegaan. Er is druk overleg met JKC over het beter inrichten van besluitvormingsprocessen en over het voorkomen van bezwaarschriften en dergelijke. Er staan adviesposten en projectgelden in genoemd en die kunnen daarvoor worden benut. De post advies gaat met name op aan adviezen rond bestemmingsplannen die worden voorbereid, of aan problemen rond lucht of geluid. Er is een intensivering en toch is er een tekort. Er is een betere registratie van klachten en meldingen het afgelopen jaar; dat kost veel tijd en dus veel geld. Vanuit het oogpunt van klantvriendelijkheid wordt daar veel aandacht aan besteed. Tegelijkertijd moet je er ook wel grenzen aan stellen en vandaar dat er niet voor wordt gekozen om er niet het budget aan te hangen waarmee je alle klachten voor de volle 100% zou kunnen behandelen. Maar is er nadrukkelijk overleg met de ambtelijk opdrachtgever over de prioriteiten en de stroomlijning, zodat dit minder energie kost. De Omgevingsdienst is inderdaad ISO gecertificeerd; er is regelmatig een audit. De evaluatie komt; die wordt inderdaad vervroegd naar 2012. Om een dreigend tekort aan capaciteit te voorkomen is het budget verhoogd door wat te schuiven met de middelen. Wethouder **Sleeking** vult aan dat dit jaarprogramma ook is afgestemd op het gemeentelijk jaarplan integrale handhaving 2012 dat eerder aan de raad is aangeboden.

Tweede termijn

Mevrouw **De Smoker** merkt op gerustgesteld te zijn dat de inkomende brieven binnen de gestelde termijn worden afgehandeld. Ze heeft gelezen over de inzet die gepleegd wordt op de front office, maar is nog niet overtuigd van de klantvriendelijkheid, met name vanuit de back office; die kan gewoon beter. Ze wil graag na de vergadering van gedachten wisselen met de heer Visser. Ze vindt het wat vreemd dat het huidige percentage Raad van State-proof niet bekend is bij de heer Visser; immers, hoe kun je nu een doel stellen als je niet weet wat het uitgangspunt is?

Er komt dus geen startnotitie; het nieuwe beleidskader voor toetsing bouwen is al klaar. Ze had dat toch iets anders ingeschat, aangezien deze raad zich constant heeft verdiept in het toetsingskader voor bouwen. Dat is een heel vreemde gang van zaken. De opmerking van wethouder Sleeking dat er waarschijnlijk nog een claim komt, roept bij haar de vraag op wat er nog méér nodig is. Projecten als Wilgenwende worden nu inderdaad niet gecontroleerd; dan moet je met zijn allen hopen dat het daar wel goed gaat.

Ze stelt vast dat de capaciteit voldoende is voor de vele prioriteiten binnen de vijf miljoen die de gemeente Dordrecht verstrekt. De urgentie kun je beter af en toe nader bekijken en ze doelt dan met name op de gevoeligheid. Ze heeft de Derde Merwedehaven in haar eerste termijn overigens niet genoemd. Als je weet dat je zulke gevoeligheden binnen je gemeente hebt, wees het dan een stap voor. Organiseer zelf een hoorzitting of iets dergelijks en wacht niet tot er vragen komen. Dat het daarna ook nog een keer mis gaat met de afkondiging is Murphy's Law; dat was echt jammer. Ze is blij dat er wordt gekeken naar goede voorbeelden in het land om de termijnen te bekorten; ze is daar zeer benieuwd naar en hoort ze graag, liefst voor de raad kennis zal nemen van het volgende jaarplan.

Wethouder **Sleeking** merkt op dat in het tweede kwartaal een voorstel in het college aan de orde komt in het kader van de herijking van het beleidsplan toetsing bouwen en dat wordt daarna uiteraard aan de raad ter besluitvorming aangeboden. Dat zal niet de vorm van een startnotitie hebben, maar hij gaat er wel van uit dat er nog zoveel ruimte in zit dat de raad nog een richting mee kan geven en prioriteiten kan stellen. Het komt dus niet als hamerstuk naar de raad.

Het is natuurlijk een uitvoeringsdienst; het bestuur is altijd verantwoordelijk, zeker als de gemeente vindt dat er proactiever gehandeld moet worden. In dit geval betreft het provinciale taken als het gaat om de Derde Merwedehaven en Du Pont. Dat is toch wel een signaal dat ook vanuit het bestuur aan de Omgevingsdienst gegeven kan worden: als

er aanleiding toe is, wees er alert op. Zorg dat er proactief wordt gecommuniceerd om eventuele onrust en ongerustheid voor te zijn.

De heer **Hoff** merkt op dat de zorgen over de uitvoering van de wettelijke taken in dit programma bij Bouwen ligt; bouwplantoetsing en bouwtoezicht. Bouwplantoetsing is als eerste opgepakt en daar komt een nieuw voorstel voor. Het kader dateert uit 2006 en daar kan qua budget niet meer aan worden voldaan. Het kader is ook niet meer echt van deze tijd. Bouwtoezicht op nieuwbouw: het is nog niet zo ver dat gezegd kan worden hoe je dat beter zou kunnen doen en welk budget er dan bij hoort; daar kan dus nog geen Kadernotaclaim voor worden ingediend.

De **voorzitter** memoreert de toezegging om het huidige percentage Raad van State-proof na te gaan, evenals de cijfers met betrekking tot de bezwarencommissie; het antwoord wordt doorgegeven aan de adviescommissie. Het beleidsvoorstel Bouwplantoetsing komt in het tweede kwartaal naar de raad. Aan Bouwtoezicht wordt gewerkt, maar is nog niet zover en zal wegens tijdgebrek niet leiden tot een claim bij de Kadernota.

Wethouder **Sleeking** kan nog niet zeggen of die claim er wel komt bij de begroting.

De adviescommissie besluit dit raadsvoorstel te agenderen als hamerstuk voor de gemeenteraad van 15 mei 2012.

De **voorzitter** sluit de vergadering.

**/SGPVERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE VAN DE
GEMEENTE DORDRECHT VAN 24 APRIL 2012**

Sociale Leefomgeving (Maatschappelijke voorzieningen)

**Raadsinformatiebrief over tijdelijke continuering van de opdracht aan de Twern
voor de percelen jongerenwerk en bewonersondersteuning (819797)**

Voorzitter: de heer P. Verhoeve
Secretaris: de heer S.V. Vooren
Verslag: Erna Verveer, Getikt!, af audio

Woordvoering:

Mevrouw K. Kruger, GroenLinks
De heer I. Eski, PvdA
Mevrouw J.L.M. Van Benthem, VVD
De heer J.P. Schuiten, D66
De heer S. Seme, CDA
De heer B. Staat, ChristenUnie/SGP
Mevrouw S.M. Wemmers, BETER VOOR DORDT

Namens het college is aanwezig wethouder H.P.A. Wagemakers
Namens de ambtelijke organisatie is aanwezig de heer J.M. Leemans

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom. De fracties van de PvdA, VVD, D66 en GroenLinks hebben verzocht om agendering.

Mevrouw **Kruger** merkt op dat is gevraagd om een Kamer over de Twern om een opdracht te kunnen bespreken die goed is uitgevoerd en om nog wat aandachtspunten mee te geven in het vervolg van de opdracht. Gezien de uitkomst van de visitatie kan ze constateren dat de Twern heeft beantwoord aan de vragen die zijn gesteld. Visitatie is een goede methode om inzicht te geven; de Twern heeft zich open en kwetsbaar opgesteld en neemt de kritiek ter harte. De aandachtspunten vanuit de visitatie zijn belangrijk, maar zeker niet onoplosbaar. De mensen om wie het gaat zijn er bij betrokken via het klanttevredenheidsonderzoek. Er wordt gesuggereerd dat als je de profilering in de stad verbetert, dat zeker ook een positieve invloed op de resultaten zou hebben; ze is het daar mee eens en is van mening dat deze organisatie heel mooi staat voor de grote organisaties die de mogelijkheid hebben om gebruik te maken van ervaringen elders en die dan toepassen, zonder de lokale situatie uit het oog te verliezen. De Twern heeft duidelijk rekening gehouden met de Dordtse situatie en heeft mensen die al in Dordrecht werken, aangesteld.

Werken aan nog meer partnerschap en innovatie zal de integrale aanpak ten goede komen; die wordt op allerlei plekken gebruikt en in haar ogen is de Twern daar een goed voorbeeld van, door in alle situaties mee te praten en bij alle vragen die binnenkomen de juiste persoon er bij te betrekken om zo voor oplossingen te zorgen. Haar fractie is tevreden; de aandachtspunten die benoemd zijn zullen zeker aandacht krijgen van de Twern. Ze roept de Twern op om vooral niet achterover te gaan leunen, maar steeds aan verbetering te werken.

De heer **Schuiten** merkt op dat er tevredenheid is over de Twern; desondanks overtuigen de argumenten om op die basis maar niet meer een nieuw offerte traject in te gaan zijn fractie nog niet.

Mevrouw **Kruger** merkt op bij interruptie dat onrust in het jongerenwerk dient te worden voorkomen, die zal ontstaan door weer een nieuw offertetraject in te gaan. Nu ze

bewezen hebben het op dit moment goed te doen, zou haar fractie hen de gelegenheid willen geven om verder te gaan en de rust te bewaren die er nu is.

De heer **Schuiten** is wat minder bang voor onrust. Een nieuw offertetraject betekent niet automatisch dat er een nieuwe aanbieder komt; het is wel een middel om de Twern scherp te houden. Ook in de beoordeling van zo'n nieuw offertetraject kun je heel goed de goede ervaringen met de Twern meenemen. Onrust kun je als argument meewegen, maar voor zijn fractie is het belangrijk dat concurrentie op kwaliteit behouden blijft en dat lijkt nu een beetje verloren te gaan.

Mevrouw **Kruger** antwoordt dat dit aspect volgens haar niet verloren gaat; zeker niet door de integrale aanpak waar de Twern mee werkt. De Twern moet continu inspelen op de vraag; de concurrentie blijft dus wel. Ze moeten in ieder geval het gevoel houden dat ze hun best moeten blijven doen om de opdracht te behouden.

De heer **Schuiten** antwoordt dat dat niet wegneemt dat het een gezonde manier is om de scherp te er goed in te houden.

Mevrouw **Wemmers** vraagt of de heer Schuiten nu bedoelt te zeggen dat de Twern nu niet scherp genoeg is.

De heer **Schuiten** herhaalt dat hij constateert dat er tevredenheid is over de Twern en ook dat op basis daarvan de conclusie nu is om ze nog maar een periode van vier jaar te geven. Dat automatisme is een risico voor de scherp te.

De heer **Eski** merkt op dat ook zijn fractie redelijk positief is over de activiteiten van de Twern. Er mag wat zijn fractie betreft nog een vervolgtermijn van twee jaar bij. Zijn fractie maakt zich wel zorgen om de bewonersondersteuning. Het budget wordt verlaagd en hij vraagt of die ondersteuning in de verschillende herstructureringswijken niet meer nodig is.

Mevrouw **Van Benthem** sluit zich aan bij het statement van D66 waar het gaat om het scherp houden met betrekking tot de kwaliteit en de kosteneffectiviteit van de aanbieder, in dit geval op jongerenwerk en bewonersondersteuning. Ze sluit zich ook aan bij de in de visitatie geconstateerde tevredenheid over de dienstverlening tot nu toe. In 2008 en de jaren daarvoor vond de gemeente dat een zakelijk opdrachtgeverschap via de sector MO mogelijk moest zijn, waarbij exact kon worden aangegeven wat er werd verwacht van een aanbieder en voor welke prijs. De gemeente zou daar goed over nadenken en zou vervolgens in staat zijn om een goede aanbieder te selecteren en te blijven monitoren. Dat zou de reden zijn om al dan niet te kiezen voor verlenging. Daar vindt ze weinig van terug; ze verwacht van de sector MO dat ze in de afgelopen jaren daarin een positieve ontwikkeling hebben doorgemaakt. Dat is de hoofdreden voor haar fractie om deze verlenging te agenderen.

De heer **Staat** merkt op dat de Twern sinds 2008 bewezen heeft het werk naar behoren te kunnen uitvoeren; dat wordt ondersteund door de visitatie die heeft plaatsgevonden, al komen er ook verbeterpunten naar voren die nog nadere uitwerking behoeven. Zijn fractie kan zich, gegeven de vier argumenten in het stuk, vinden in het voorstel om een nieuw Programma van Eisen op te stellen binnen geactualiseerde kaders. Dat geeft een goed gevoel. Hij vraagt of er in 2008 toezeggingen zijn gedaan met betrekking tot de periode.

De heer **Seme** merkt op dat het vanavond niet gaat over de werkzaamheden van de Twern. Zijn fractie is blij met wat de Twern tot nu toe heeft gedaan en hij sluit zich aan bij het betoog van voorgaande sprekers op dit onderdeel. Het gaat er nu om of de kwaliteit en de dienstverlening omhoog kunnen worden gebracht. De Twern werkt heel goed samen met vrijwilligers en dat ziet hij niet terugkomen in de stukken; hij pleit voor een betere samenwerking met mensen die zich vrijwillig inzetten.

Mevrouw **Wemmers** merkt op dat haar fractie alleen maar positief kan zijn over deze Raadsinformatiebrief. Door deelname aan de visitatiecommissie is haar fractie eerder geïnformeerd; ook heeft ze regelmatig netwerkbijeenkomsten van de Twern bijgewoond.

De jongerenwerkers zetten zich heel positief in voor de jongeren. Deze mensen krijgen minder uren tot hun beschikking dan in 2010 en er is dan ook veel respect voor hun enthousiasme en positieve werkhouding in de wijk. Het is spijtig dat er buurthuizen worden gesloten; er kunnen minder activiteiten voor jongeren binnen worden georganiseerd. Haar fractie heeft er in de carrousel al eens een vraag over gesteld om te kijken of het mogelijk is om wijkoverschrijdende projecten neer te zetten. Met name in de wintermaanden wil je de jongeren op de een of andere manier binnenhalen en bij je houden. Ze vraagt de wethouder hoe die daar tegenover staat. Het infopunt wonen zit nu in de Wijkwinkel in Crabbehof, Krispijn en Wielwijk; haar fractie zou dat breder willen trekken naar andere wijken. Vanuit Rotterdam heb je het punt Vraagwijzer; dat gaat om meerdere punten waar bewoners terecht kunnen, over meerdere onderwerpen. Vraagwijzer kent bijvoorbeeld alle instanties in de wijk en werkt er mee samen. De doelgroepen bewoners zouden minder bereikt worden; er vindt eens in de vier maanden een gesprek plaats met de Twern en inmiddels zijn twee jaren verstreken. Ze vraagt hoe het nu loopt. Haar fractie onderschrijft de integrale aanpak zoals mevrouw Kruger die verwoord heeft.

Wethouder **Wagemakers** merkt op dat er alom waardering is voor het werk van de Twern. Hij zal dit zeker overbrengen aan deze organisatie die nog niet zo heel lang actief is in Dordrecht en hier kwalitatief goed jongerenwerk heeft neergezet. Het visitatiedocument is opgesteld op het moment dat de Twern ruim anderhalfjaar bezig was. Dat was misschien wat te vroeg, maar het instrument visitatie is dermate interessant om het ook op andere plekken binnen maatschappelijke ondersteuning in te zetten, mits je aan de voorkant goede afspraken maakt over de vraagstelling. Volgens hem is de scherpte in de kwaliteit wel voldoende geborgd, omdat er wordt gewerkt aan een nieuw Programma van Eisen. Er wordt niet klakkeloos overgenomen wat in de afgelopen jaren is gedaan. Het nieuwe Programma van Eisen is gebaseerd op de terugkoppeling vanuit de Twern, maar ook vanuit andere gremia als het specifiek om de problematiek van 12-minners gaat. Dat is een vraagstuk, ook vanuit de politie, waar meer aandacht voor zou moeten komen. Dat houdt de scherpte er toch wel voldoende in. Er wordt in principe een afspraak gemaakt voor weer twee jaar. In 2008 is een afspraak gemaakt voor twee jaar en eventueel nog twee erbij, maar voor de periode daarna lag er dus geen afspraak, in ieder geval geen vastgelegde afspraak. Er is door het college voor gekozen om voor twee jaar en nogmaals twee jaar te continueren op basis van de kwaliteit en vanwege de wens om enige rust te houden in het sociaal-cultureel werk. Er is eigenlijk onvoldoende aanleiding om op dit moment een nieuw traject te starten. Het is geen verrassing dat binnen het totaal van het sociaal-cultureel werk de DWO sterk in beweging is; als je dan tevreden bent over een bepaald onderdeel, in dit geval gericht op de jongeren, dan is er onvoldoende aanleiding om een nieuw traject in te gaan. Het is niet zo dat het budget voor jongerenwerk afneemt; wel voor bewonersondersteuning. Daar staat tegenover dat er zal worden ingezet op een gemeentelijk infopunt voor de brede vraag. Hoe dat vorm krijgt zal hij nog bespreken met wethouder Reynvaan; de suggestie van de Rotterdamse vraagwijzer zal hij meenemen en hij komt daar nog op terug. BETER VOOR DORDT heeft inderdaad eerder de vraag uitgezet over accommodatie voor binnenactiviteiten; daar lopen gesprekken over. Het is belangrijk om de vraag te achterhalen in plaats van te redeneren vanuit het aanbod, want het moet aansluiten op wat de jeugd wil. Bij het jongerendebat was te zien hoe lastig het is om een representatieve afvaardiging vanuit de Dordtse jongeren te krijgen, maar het staat op de agenda en nog voor de zomer moet er een richtinggevende uitspraak komen aangezien dat in het Programma van Eisen opgenomen moet worden.

De heer **Seme** merkt op bij interruptie dat je wel eens hangjongeren op straat ziet; hij vraagt of er met jongerenwerkers in gesprek gegaan kan worden om ergens binnenactiviteiten te organiseren.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat jongerenwerkers juist actief zijn op hangplekken. Hij kan uiteraard vragen of zij daarover in gesprek willen gaan met de jongeren, maar dan moeten de activiteiten die jongeren willen, ook financieel gezien haalbaar zijn.

Mevrouw **Kruger** vraagt waarom je jongeren zo nodig naar binnen wilt trekken als je van de jongeren hoort dat ze juist buiten willen zijn. Je kunt ook buitenactiviteiten organiseren om de overlast tegen te gaan die dan door anderen ervaren wordt. Jongeren hebben ook een bepaalde levensstijl.

De heer **Seme** merkt op dat als je met jongeren en jongerenwerkers praat, je vaak hoort dat ze buiten zijn en dus overlast veroorzaken omdat er geen ruimte is waar ze binnenactiviteiten kunnen doen. Dat was de reden van zijn vraag.

Mevrouw **Wemmers** merkt op dat de Twern juist de jongeren opzoekt. De jongerenwerkers benaderen de jongeren en op het moment dat er problemen zijn worden ook de gezinnen benaderd; dat is gewoon fantastisch. Er zijn jongeren die graag binnen beziggehouden willen worden, maar de afgelopen jaren waren er problemen tussen DWO en de Twern. De DWO wilde niet altijd dat de Twern de jongeren opving in een buurthuis. Daarom is haar fractie blij dat hun wethouder wil kijken of het mogelijk is om iets te creëren in de stad waar de jongeren wel welkom zijn, vooral voor de wintermaanden. Het buurthuis de Rietschors op de Staart is weg; dat gaat naar de Merwelanden toe. Ze ziet jongeren daar nog niet gaan beathousen. In Sterrenburg en in Stadspolders is er nu een wijkschouw speciaal voor jongeren, waar gekeken worden waar hangjongeren zijn en hoe zich dat ontwikkelt.

De heer **Schuiten** vindt de discussie over de inhoud en de uitvoering heel interessant, maar op de agenda staat de verlenging van het contract met de Twern en daar wil hij het graag over hebben. Hij is nog niet overtuigd door de uitleg van de wethouder dat de kwaliteit intern wel kan worden opgelost via het Programma van Eisen. Zijn argument om juist andere aanbieders te gebruiken om het niveau van de kwaliteit op peil te houden is nog niet onkracht.

Wethouder **Wagemakers** vraagt of de heer Schuiten met "andere aanbieders gebruiken" bedoelt datje de Twern zo moet prikkelen. Het kan werken om de scherpste te krijgen, maar volgens hem is de relatie tussen de Twern en de gemeente zodanig goed dat die scherpste ook in de gesprekken bereikt wordt. Als je een andere partij inschakelt krijg je weer met andere gezichten en systemen te maken; het college heeft er voor gekozen om dat op dit moment niet te doen.

Mevrouw **Van Benthem** merkt op bij interruptie dat je niet zo nodig andere aanbieders een kans moet geven om dan te gaan vergelijken; je kunt ook benchmarken, met name met je eigen dingen waarvan ze hoopt dat die in een plan van aanpak staan waarin je zegt: dit hebben we afgesproken tegen die prijs. Periodiek kun je een vergelijking maken met andere organisaties en kun je bijsturen; zo houd je ook de scherpste er in. Juist omdat het voornemen was vier jaar geleden om je als gemeente te ontwikkelen als zakelijke opdrachtgever heeft ze nog steeds geen antwoord op de vraag hoe dat nou gaat gebeuren. Ze mist de instrumenten op basis waarvan de partijen elkaar scherp houden, over en weer, in het kader van de kosteneffectiviteit.

De heer **Staat** merkt op bij interruptie dat er vier argumenten worden genoemd op basis waarvan de wethouder met zijn voorstel komt en vraagt wat de VVD en D66 daarvan vinden.

Mevrouw **Van Benthem** antwoordt dat die argumenten vier jaar geleden ook genoemd hadden kunnen worden.

De heer **Staat** merkt op dat de VVD toch aangaf tevreden te zijn, en ook de heer Schuiten heeft dat gezegd.

Mevrouw **Van Benthem** antwoordt dat tevredenheid nog niet wil zeggen datje daarmee ook je kosteneffectiviteit hebt gemeten. Het gaat over de zakelijkheid.

De heer **Staat** merkt op dat er toch een vernieuwd Programma van Eisen wordt opgesteld.

Mevrouw **Van Benthem** antwoordt dat ze dat ook heeft gelezen; ze heeft echter niet gehoord over de activiteiten en de prijzen en de smart formulering daarin. Ze heeft nog te weinig instrumenten gehoord die haar bevestigen in het feit dat de gemeente zakelijker is geworden in de afgelopen vier jaar.

De heer **Staat** antwoordt dat hij er van uitgaat dat de raad tijdig wordt geïnformeerd over dat vernieuwde Programma van Eisen op basis van de geactualiseerde kaders.

Mevrouw **Van Benthem** antwoordt dat op tijd al niet meer kan, omdat dat eigenlijk vooraf hoort te gaan aan het besluit wat genomen is.

De heer **Schuiten** merkt op dat de discussie gaat over de manier hoe de kwaliteit van de instantie geborgd moet worden. Hij zal niet ontkennen dat er meerdere manieren zijn om dat te bereiken; dat kan ook in de vorm van een Programma van Eisen en een kop koffie, maar er is vier jaar geleden bedacht om een vorm van concurrentie te introduceren om de kwaliteit scherp te houden. Het lijkt er op dat daar nu afscheid van wordt genomen omdat het ook lastige consequenties heeft zoals onrust en nieuwe mensen inwerken.

Wethouder **Wagemakers** antwoordt dat er wordt gewerkt aan een nieuw Programma van Eisen waarin concreet wordt geformuleerd welke resultaten er behaald moeten worden. Op basis daarvan komt de Twern met een offerte waar vervolgens over onderhandeld wordt. Daarna volgt de jaarlijkse verantwoording. De Twern geeft elk half jaar een rapportage op basis van hun bevindingen en daarop wordt bijgestuurd. De problematiek met de 12-minners komt deels uit de politierapportage, maar ook deels uit de rapportage van de Twern naar voren. Volgens hem zijn dat de instrumenten waarop je stuurt op datgene wat je wilt bereiken. De wat-vraag ligt bij de gemeente. De hoe-vraag in het kader van verantwoordelijkheid en vertrouwen ligt bij de Twern.

Er wordt doorgedaan met de visitatie en hij streeft er naar om in de komende jaren op het totaal van maatschappelijke ondersteuning en welzijnswerk de scherpste die er met de Twern is, ook bij andere partijen neer te leggen. Daar is grote winst te behalen; niet alleen financieel, maar vooral ook op de inhoud. Het Programma van Eisen moet voor de zomer worden geformuleerd en hij wil dat met alle plezier aan de raad toezenden. Als er gelegenheid is om dit te bespreken qua tijdplanning, vindt hij dat prima, maar de agenda van de raad is wel al behoorlijk vol.

De **voorzitter** constateert dat er geen vragen of opmerkingen meer zijn. De Raadsinformatiebrief wordt voor kennisgeving aangenomen en hij sluit de vergadering.

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE ADVIESCOMMISSIE

D.D. 24 APRIL 2012

Fysieke leefomgeving (Leefbaarheid en stedelijk beheer)

Raadsinformatiebrief over uitvoering extensiveringsvoorstel Wijkwensen en samenvoegen middelen voor uitvoering Bewoners aan Zet, onderdeel bewonersregiegroepen (dossier 805423)

Voorzitter: mevrouw N. de Smoker- van Andel

Secretaris: mevrouw K. de Graaf

Ver slag: Erna Verveer, Getikt! af audio

Woordvoerders:

De heer A. Gündogdu, BVD

De heer B. Staat, CU/SGP

De heer C.A. van Verk, PvdA

De heer P. Naeije, CDA

De heer J.C. van der Net, VVD

Mevrouw E. Schellekens, D66

Mevrouw G.J. Snijders, GroenLinks

Namens het college is aanwezig wethouder R.E.C. Reynvaan

Namens de ambtelijke organisatie zijn aanwezig de heren J. Wind en A.A. van Tilborg

De **voorzitter** opent de vergadering en heet iedereen welkom. De Raadsinformatiebrief is op verzoek van GroenLinks doorgeleid naar de agendacommissie en vervolgens op verzoek van GroenLinks en de PvdA geagendeerd. De vraag daarbij ging over waarom extensiveringsvoorstellen nu al ingaan in plaats van in 2013.

Mevrouw **Snijders** merkt op dat haar fractie zich zorgen maakt over de ingangsdatum van de geplande bezuinigingen, met daar bovenop nog eens 10% in 2013. Het is een collegebevoegdheid om deze zaken bij elkaar te voegen, maar de communicatie en de informatie is heel belangrijk en de raad kan straks niet meer bekijken waarop bezuinigd gaat worden. De communicatie met de bewoners is belangrijk omdat ze geïnformeerd moeten worden om betrokken te blijven. Ze vraagt wat de volgende stap is als na de evaluatie gestopt wordt. Doelstellingen 1 en 4 ontbreken; ze vraagt naar de reden. Ze vraagt wat er gebeurt als de gestelde doelstellingen in 2012 niet worden gehaald.

De heer **Van Verk** focust zich om te beginnen op de cijfers. Op de laatste bladzijde staan twee overzichten van twee periodes. Hij is gisteren telefonisch gewaarschuwd door de gemeente dat de extensiveringen in 2013 nog niet aan de orde zijn, omdat daar nog over wordt gesproken bij de Kadernota. Toch leiden de cijfers wel tot een aantal opmerkingen. Er is een opstelling gemaakt voor 2012, die uitkomt op 331.000 euro wat over zou blijven voor de wijkwensen. Hij stelt vast dat dat bijna een halvering is ten opzichte van het bedrag dat in 2011 is besteed, bijna zes ton, overigens inclusief de bijdrage van de krachtwijken. Dat vertekent het beeld enigszins, maar dat neemt niet weg dat er feitelijk een halvering voor dit project plaatsvindt. Dat leidt bij hem tot de vraag of de 10% die nog eens bezuinigd zal gaan worden bij de extensiveringen voor 2013 en verder nu van het bedrag gehaald wordt in het eerste staatje, namelijk 481.000 euro. Dan gaat het over 48.000 euro. Als je dat aftrekt van die 331.000 euro, dan kom je uit op 283.000 en dat is een aanzienlijke bezuiniging. Of het wordt afgetrokken van de 331.000 euro en dan is het nog steeds een behoorlijke bezuiniging, want dan zit je op 298.000. Hij vraagt duidelijkheid.

In relatie tot de inhoud van de brief vraagt hij het college om hem duidelijk te maken hoe ze met droge ogen kunnen beweren dat ze onverminderd doorgaan met hun

inspanningen rondom de wijkwensen (blz. 3 van de notitie). Als je het budget halveert, is dat niet onverminderd, maar gehalveerd. Is het toch anders, dan hoort hij graag hoe het college de term onverminderd opvat.

Met betrekking tot de doelstellingen blijft hij die mager vinden, zeker voor een college die stelt goed te willen luisteren naar zijn burgers. Een streefcijfer van 5.5; dat kan alle kanten uit. Het aantrekkelijk zijn om in Dordrecht te wonen is van veel meer factoren afhankelijk dan van wijkwensen, zoals een Energiehuis, een bioscoop et cetera.

Wethouder **Reynvaan** merkt op dat de Raadsinformatiebrief door haar is verstuurd omdat ze zelf graag opening van zaken geeft. Eigenlijk betreft het een uitvoeringszaak en dus een collegebesluit, dus feitelijk is het niet nodig om dit aan de raad voor te leggen, maar ze stelt een open discussie met de raad op prijs. Ze trekt zich de kritiek aan op de duidelijkheid van de Raadsinformatiebrief, die te wensen overlaat volgens de raad; die had dus duidelijker gemoeten. De indruk werd gewekt dat er dit jaar al, vooruitlopend op 2013, iets aan de financiën gedaan zou worden en dat is niet zo. De uitvoering gebeurt zoals de raad in november 2011 heeft besloten. De extensiveringsvoorstellen die betrekking hebben op de wijkwensen op zich, maar ook als onderdeel daarvan het stadsbeheer; eerst een eenmalige voor dit jaar en daarna minder voor de opeenvolgende jaren. De raad heeft daarin ook een meerjarenplanning goedgekeurd. De brief zou een verkeerde indruk kunnen wekken en dat spijt haar. Het college heeft wel het samenvoegen van de bedragen, zoals afgesproken door de raad per 2013, vanwege de efficiency naar voren gehaald. Er werd in dit programma al samengewerkt met Stadsbeheer en MO en dat is nu wat meer geformaliseerd door die bedragen samen te voegen. Dat is eigenlijk het enige wat er gebeurt; de uitvoering is conform het vastgestelde programma door de raad. Ze heeft vanwege de onduidelijkheid gevraagd om een verhelderend overzicht van de financiën met betrekking tot de wijkwensen 2011-2012-2013 en biedt aan dit rond te delen.

De **voorzitter** dankt voor de uitleg. Het overzicht van de wijkwensen financiën 2011 tot en met 2013 wordt uitgedeeld. Ze vraagt de fracties GroenLinks en PvdA of er reacties zijn.

De heer **Van Verk** complimenteert de wethouder vanwege haar openheid; dat is overigens wel verstandig, want juist dit soort dossiers kan veel onrust veroorzaken en dat leidt weer tot politiek gedoe. Dat neemt niet weg dat het een halvering is en dat het woord onverminderd niet verklaard is.

Mevrouw **Snijders** herhaalt haar vraag wat er gaat gebeuren als de doelstellingen niet gehaald worden.

De heer **Staat** merkt op dat de uitleg van de wethouder naadloos aansluit op zijn vragen en dankt voor de toelichting.

De heer **Gündogdu** sluit zich daar bij aan.

Mevrouw **Schellekens** merkt op te hebben begrepen tijdens de begrotingsbehandeling dat de samenvoeging pas in 2013 plaats zou vinden en merkt op nu te begrijpen dat het puur vanuit het oogpunt van efficiency wordt vervroegd.

De heer **Naeije** vindt de uitleg van de wethouder prima. Hij proeft in de woorden van de heer Van Verk zorg omtrent de bezuinigingen en vraagt de wethouder, mocht het effect van de bezuiniging dusdanig groot zijn, toe te zeggen dat die eventueel teruggedraaid wordt. Vooralsnog gaat zijn fractie er van uit dat dit niet aan de orde is en dat het voorstel zo doorgevoerd kan worden.

De heer **Van der Net** merkt op dat hij zich afvraagt waar de heer Naeije dan dat geld vandaan wil halen. Hij dankt de wethouder voor de toelichting. Richting de heer Van Verk

merkt hij op dat het niet gaat om het geld, maar om het doel en als dat kan met minder geld en meer efficiency, is de VVD daar natuurlijk voor.

De heer **Van Verk** merkt op dat alle partijen daar voor zullen zijn. Maar op het moment dat je een budget gaat halveren kun je niet met droge ogen beweren dat je dezelfde doelstellingen kunt halen.

Wethouder **Reynvaan** merkt op dat het staatje laat zien hoeveel geld er is uitgegeven. De regiegroepen die de wijkwensen beoordelen zijn ontzettend streng. Dat is ook te zien aan het bedrag dat over is gebleven. Het gebied Wielwijk/Crabbehof is apart. Zij hebben rijksmiddelen gekregen; daar was nog 197.000 euro van over en dat kan dit jaar nog ingezet worden. Daar hangt ook mee samen de onverminderde inzet. Er is voor dit jaar dus nog heel veel geld beschikbaar. Het jaar duurt nog lang, maar gezien de hoogte van het bedrag dat vorig jaar overbleef, betekent dat de regiegroepen kritisch bekijken welke wijkwensen gehonoreerd worden. Na 2013 wordt het bedrag inderdaad verlaagd; dat klopt. Als blijkt dat geschikte wijkwensen onvoldoende gehonoreerd kunnen worden, zulks ter beoordeling van de bewoners zelf, zal het college dat rapporteren. Als blijkt dat het echt veel te weinig is, dan komt dat vanzelf terug bij de Kadernota of bij de volgende begrotingsbehandeling. Maar dat geldt voor elk programma. Verder zijn er technische vragen gesteld; die kunnen ook vooraf aan de ambtelijke organisatie kenbaar worden gemaakt. Als dat was gebeurd, was dit onderwerp wellicht niet op de agenda gezet, maar anderzijds is een inhoudelijke discussie ook goed.

De heer **Wind** merkt op dat de doelstellingen 1 en 3 gekoppeld zijn aan dit programma; de andere doelstellingen uit dit programma zijn aan andere programmaonderdelen gekoppeld. Dat is de reden dat 2 en 4 ontbreken. In tijden van bezuinigingen ligt het niet voor de hand dat je volle procentpunten vooruit kunt springen; dan mag je blij zijn als je de situatie gelijk kunt houden.

Wethouder **Reynvaan** merkt op dat als je van een 5.2 naar een 5.5 kunt gaan, je al een aardige sprong maakt.

De heer **Wind** merkt op dat de samenvoeging van de bedragen niet zozeer voor de gemeente efficiënter is, maar ook voor de burger. Er is nu één loket, waar je vroeger voor een bloembak naar Samen de Buurt Mooier Maken moest zien te komen. Wilde je een wijkwens indienen, dan moest je weer naar een andere plek op de website. Dat was vrij onzinnig en door de samenvoeging is die burger eerder in staat om iets te vinden en krijgt ook eerder antwoord.

De heer **Van Verk** merkt op dat hij door de woorden van de wethouder wel wat ongerust is geworden. Er is een budget overgebleven van 197.000 euro. Als je bijvoorbeeld op de post onderhoud een fors bedrag overhoudt, betekent dat datje het voorgenomen onderhoud onvoldoende hebt uitgevoerd. Hier blijft een derde van het budget over en hij vraagt zich af of de regiegroep niet te streng beoordeelt, danwel of voldoende gestimuleerd wordt om wijkwensen in te dienen.

De heer **Gündogdu** meent dat het restantbedrag 86.000 euro is.

De **voorzitter** merkt op dat dat in 2011 was.

De heer **Wind** merkt op dat in de Raadsinformatiebrief vooral is gesproken over het gemeentelijk budget voor alle wijken, behalve Wielwijk en Crabbehof. Dat is gedaan omdat het rijk voor die krachtwijken nog een budget ter beschikking had gesteld dat eindigde per 2011. De wijkbewoners hebben bij de gemeente aangegeven dat zij dat bedrag alsnog zouden willen besteden. Dat gaat om 197.488 euro, alleen voor Wielwijk en Crabbehof, plus 330.000 euro voor alle andere negen wijken, samen ongeveer 530.000 euro voor 2012. Daarna is wel de rijksbijdrage op. Het bedrag wat voor rekening van de gemeente komt is vanaf 2013 dus 330.000 voor alle 11 wijken. Het kan ook zijn dat Wielwijk en Crabbehof zuinig doen en niet alles uitgeven. Dan kan het zijn dat het college en de raad moeten besluiten hoe daar mee om te gaan.

Wethouder **Reynvaan** merkt op dat dat betekent dat dit jaar het bedrag dus nog extra groot is vanwege de overheveling van die speciale rijksmiddelen; volgend jaar gaat dat

minder worden. Vorig jaar wist de regiegroep dat het geld stopte en was bang dat het naar de algemene middelen zou vloeien; desondanks hebben ze toch niet besloten om onzinnige wensen te gaan honoreren om het geld maar op te maken. Ze blijven kritisch kijken. Waar zeker aandacht voor is en wat veel beter lukt door samenvoeging van de middelen, is juist de burgers wijzen op de mogelijkheid van wijkwensen. De versnippering is weg, er is één loket en het is voor iedereen veel duidelijker dat dit er is. De heer **Van Verk** antwoordt dat hij dat alleen maar toejuicht; het gaat hem om de hoogte van de bedragen.

Wethouder **Reynvaan** merkt op dat de bekendheid op deze manier is verbeterd.

De **voorzitter** dankt voor de duidelijkheid omtrent de Raadsinformatiebrief.

De toelichting die vanavond is uitgedeeld zal op het RIS worden gezet.

Ze sluit de vergadering.

Besluit:

De adviescommissie adviseert de raadsinformatiebrief ter kennisname te agenderen voor de raadsvergadering van 15 mei 2012.

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van 29 mei 2012.

De griffier,

M. van Hall

De voorzitter,

A.A.M. Brok